

พิธีกรรม และ ประวัติการเดินรูปสิบสี่ภาค

การจับกุมองค์พระเยซูเจ้าในสวนมะกอกเทศ

เราเริ่มต้นการเดินทางจากสวนเกตเสมณี ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศเหนือของภูเขามะกอกเทศในหุบเขาเบ็องหน้าเราจะเห็นบริเวณพระวิหารทองแสงระยิบระยับในยามเย็น เราจะเห็นรูปโดมสีทองซึ่งเป็นโดมแห่งศักดิ์สิทธิ์ล้อมรอบด้วยพื้นที่อันกว้างขวาง

ทัศนียภาพที่เรามองเห็นนี้ไม่แตกต่างจากทัศนียภาพซึ่งองค์พระเยซูเจ้าทรงทอดพระเนตรเท่าใดนัก พื้นที่เบื้องล่างอยู่ห่างไกลออกไปประมาณพันกว่าฟุต แต่เนื่องจากทุกสิ่งทุกอย่างปรากฏชัดเจนในยามกลางคือประกอบด้วยแสงสว่างมากมายในเขตพระวิหารจึงรู้สึกเหมือนกับว่า เราสามารถจะแตะยอดโดมนั้นได้ทีเดียว ภูเขามะกอกเทศอยู่สูงกว่าพระวิหาร ดังนั้นพื้นที่เบื้องล่างทั้งหมดจึงปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน

ในคืนนี้ขณะที่องค์พระเยซูเจ้าทรงเฝ้ารอคอยในสวนมะกอกเทศในระหว่างเทศกาลปาสกา ดวงจันทร์ก็ทองแสงเต็มดวงเป็นประกาย ใบสีเงินของต้นมะกอกเทศก็ไหวระยิบระยับท่ามกลางแสงจันทร์ ความสงบราบคาบความเยือกเย็นของบรรยากาศช่างเหมาะสมสำหรับการรำพึง และการสวดภาวนาอย่างยิ่งนัก

ขอให้เราใช้มโนภาพมองเข้าไปในเขตพระวิหาร เราจะเห็นว่ามิเหตุการณ์บางอย่างกำลังเกิดขึ้น เราจะเห็นดวงไฟค่อย ๆ เคลื่อนเข้าหากันบริเวณรอบพระวิหารก็มีกองไฟสุ่มอยู่ และมีประชาชนล้อมรอบกองไฟนี้อยู่

ดวงไฟเหล่านี้ค่อย ๆ ก่อตัวขึ้นหนาแน่นบริเวณหน้าพระวิหาร เราคงจะได้ว่าผู้นิพนธ์พระวรสาร ได้กล่าวถึงสิ่งแรกที่สามารถสังเกตเห็นก็คือ ผู้คนถือคบเพลิงเป็นจำนวนมาก และเรากำลังรำลึกถึง เหตุการณ์นั้นในมโนภาพของเรา

โคมไฟต่าง ๆ ค่อย ๆ เคลื่อนเข้าหากัน และเคลื่อนย้ายออกทางประตูสีทองตรงข้ามกับภูเขาเบื้อง หน้าของเรา และแสงไฟก็ค่อยก่อตัวเป็นแถวเรียงเดียวมาตามหุบเขาตรงขึ้นมายังภูเขามะกอกเทศ

พวกเขา กำลังมุ่งตรงมาที่นี่ เมื่อฝูงชนเข้ามาใกล้เราก็ได้สังเกตเห็นหลายสิ่งหลายอย่าง เราได้เห็น ทหารบรรดาบุโรหิต และผู้สอดรู้สอดเห็นต่าง ๆ และเราก็มองเห็นยูดาส อัครสาวกผู้ทรยศ ยูดาสกำลังทำ อะไรในฝูงชนนั้นหรือ

ขบวนฝูงชนก้าวเข้ามาสู่สวนมะกอกเทศ ยูดาสนำเขาเหล่านั้นตรงเข้ามาหาพระเยซูเจ้า เขาทักทาย พระองค์ และจูบพระองค์ มีเสียงพูดจาดังขึ้นเล็กน้อย และเราได้เห็นบรรดาทหารล้อมจับองค์พระเยซูเจ้า พวกเขาพาพระองค์กลับไปยังพระวิหารในท่ามกลางฝูงชนที่ถือคบไฟอยู่นั้น

ในคืนนั้นถ้าเรายังคงอยู่ในสวนมะกอกเทศเราก็คงจะหลบหนีท่ามกลางความมืดเหมือนบุคคลอื่น ๆ แต่ขณะนี้เวลาได้ล่วงเลยไปหลายศตวรรษ และเรากำลังเดินทางในความเชื่อ ดังนั้น ขอให้เราติดตาม พระองค์

“ทุกคนที่เกลียดข้าพระองค์ เขาชูบชิบกันเรื่องข้าพระองค์” เขาปองร้ายต่อข้าพระองค์ เขาทั้งหลาย กล่าวว่ **“มีสิ่งร้ายเข้าไปอยู่ในตัวเขาแล้วเขาจะไม่ลุกไปจากที่ที่เขาอนนั้นอีก”**

“แม้ว่าเพื่อนในอกของข้าพระองค์ ผู้ซึ่งข้าพระองค์ไว้วางใจ ผู้รับประทานอาหารของข้าพระองค์ข้า พระองค์ก็ยกส้นเท้าใส่ข้าพระองค์” (มธ 26: 48-50)

“ผู้ที่อายัดข้าพระองค์ได้ให้อาณัติสัญญาแก่เขาว่า” เราจะจับกำนั้บผู้ใดก็เป็นผู้นั้นแหละจงจับกุมเขาไว้ ขณะนั้นยูดาสตรงมาหาพระเยซูเจ้าทูลว่า **“สวัสดิ์พระอาจารย์”** แล้วจับกำนั้บพระองค์ พระเยซูเจ้าได้ตรัสกับเขาว่า **“สหายเอ๋ยมาที่นี่ทำไม”** คนเหล่านั้นก็เข้ามาจับพระเยซู และควบคุมตัวไป” (มธ 26:48-50)

บทเรียนสำคัญที่เราควรจะเรียนรู้จากการจับกุมองค์พระเยซูเจ้าคือการสวดภาวนา เราทราบดีว่าในคืนนั้นองค์พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานภาวนาเพื่อให้รอดพ้นจากการสิ้นพระชนม์ เราอาจจะคิดว่าคำอธิษฐานภาวนาของพระองค์ถูกมองข้ามไปและก็เป็นาง่ายที่เราจะติดตามพระองค์สู่การตัดสินใจตัดสินประหารชีวิตของพระองค์ ในภายหลังเราจะพบว่าคำอธิษฐานภาวนาของพระองค์ได้รับการสนองตอบ

ความคิดของเราเกี่ยวกับการภาวนายังเป็นความเข้าใจผิดอยู่มากทีเดียว เรามักจะคิดว่าเมื่อเราไม่ได้รับในสิ่งที่เราขอหรือที่หมายความว่าพระเป็นเจ้าไม่ได้ยินคำภาวนาของเรา แต่ความจริงแล้วพระเป็นเจ้าทรงสนองตอบต่อคำภาวนาของพระองค์เสมอ และพระองค์ทรงประทานให้แก่เรามากยิ่งกว่าที่เราขอจากพระองค์เสียอีก

เราไม่ทราบว่คำภาวนาของเราได้รับการสนองตอบเนื่องจากว่าคำตอบที่เราได้รับนั้นยิ่งใหญ่กว่าคำขอของเราจนกระทั่งเราไม่สามารถที่จะเห็นความสัมพันธ์ได้

องค์พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานวอนขอให้รอดจากความตาย และพระบิดาเล่า ได้ทรงช่วยเหลือพระองค์มากยิ่งขึ้นกว่าที่คาดคิดเสียอีกนั่นก็คือพระองค์ทรงประทานการกลับคืนพระชนม์ชีพ สำหรับเราแล้ว การหลุดรอดพ้นก็เป็นสิ่งทีเ่ียงพอสำหรับเราแต่พระบิดาเจ้าทรงประทานชัยชนะเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

เหตุการณ์สำคัญกำลังบังเกิดขึ้นเมื่อเราเริ่มเดินทางออกจากสวนมะกอกเทศ ติดตามองค์พระเยซูคริสต์เจ้าไปยังจวนผู้ว่าราชการ คำทำนายที่สำคัญเกี่ยวกับพระแมสซีสได้กล่าวไว้ว่า พระองค์จะเสด็จเข้า

กรุงเยรูซาเล็มด้วยชัยชนะ พระองค์จะเสด็จโดยผ่านทางประตูสีทอง ประกาศกเศคาริยาได้ประกาศว่า องค์พระเมสสิอัสจะประทับบนเขามะกอกเทศ (บท 14:4) และประกาศกมาระคีได้ประกาศว่า พระองค์จะเสด็จสู่พระวิหารโดยกะทันหัน (บท 3:1) เส้นทางจากภูเขามะกอกเทศสู่พระวิหารมีอยู่เส้นทางเดียวเท่านั้น คือเส้นทางที่ผ่านทางประตูสีทองพวกทหารโรมันไม่รู้ถึงคำทำนายนี้ และพวกบุโรहितก็อาจจะไม่คำนึงถึงคำทำนายนี้เช่นกัน แต่เราทราบดี และองค์พระเยซูเจ้าทรงทราบว่าคำทำนายได้กลายเป็นความจริง แต่สิ่งสำคัญอยู่ที่ว่าความเข้าใจของพระบิดาเจ้า และความเข้าใจของเราเกี่ยวกับชัยชนะนั้นแตกต่างกัน

ข้าแต่พระบิดาเจ้าโปรดประทานให้ลูกวางใจในพระองค์

ขอให้คำภาวนาของลูกเต็มเปี่ยมด้วยความเชื่อมั่นและความชื่นชมยินดี

ขอทรงโปรดช่วยให้ลูกภาวนาด้วยความหวังอันเกิดจากความรักของพระองค์

พระองค์ทรงทราบถึงความต้องการของลูก พระองค์ทรงปกป้องรักษาลูก และทรงสดับฟังคำภาวนาของลูกเสมอ ขอให้ลูกยินดีรับฟังพระวาจาของพระองค์ และของผู้อื่นด้วยเถิด อาแมน

สถานที่หนึ่ง

ผู้พิพากษาใจยุติธรรม

พวกเขานำองค์พระเยซูเจ้าไปยังจวนผู้ว่าราชการชาวโรมันเพื่อหาปิลาต พระวรสารจากคำเล่าของนักบุญยอห์นอธิบายว่า เหตุการณ์นี้ได้เกิดขึ้นที่ลานปูศิลาที่ประกอบด้วยบัลลังก์พิพากษา (ยน 19:13) ปัจจุบันนี้ ลานปูศิลาในป้อมอันโตเนีย อันเป็นสถานที่ซึ่งปิลาตได้เคยพำนักก็ยังคงอยู่ แผ่นศิลาที่ยังปรากฏร่องรอยการเล่นพนันของทหาร เขาฟื้นฟูอาคารองค์พระเยซูเจ้า และนำพระองค์มารับการพิพากษาต่อ

หน้าปีลาต บรรดาผู้นำชาวยิวได้ตัดสินประณามองค์พระเยซูเจ้าแล้วแต่ถ้าปราศจากความเห็นชอบของปีลาตพวกเขาที่ตรึงกางเขนพระองค์ไม่ได้ ชีวิตขององค์พระเยซูเจ้าอยู่ในมือของปีลาต ผู้ว่าราชการชาวโรมันพยายามที่จะปลดปล่อยพระองค์ เนื่องจากเขาทราบว่าพระองค์เป็นผู้บริสุทธิ์ แต่ในที่สุดปีลาตก็ต้องตามใจประชาชน และองค์พระเยซูเจ้าก็ถูกตัดสินให้ถูกตรึงกางเขน การประณามองค์พระเยซูเจ้าเกิดจากความอ่อนแอของปีลาต *“ท่านไม่มีรูปร่างหรือความสวยงาม ซึ่งเราทั้งหลายจะมองเห็น และไม่มี ความงามที่เราจะพึงปรารถนา ท่านได้ถูกมนุษย์คู่มิ้น และทอดทิ้งเป็นคนที่รับความเจ็บปวด และคุ้นเคยกับความเจ็บไข้ และคงผู้หนึ่งซึ่งคนทนมองดูไม่ได้ ท่านคู่มิ้น และเราทั้งหลายไม่ได้นับถือท่าน”* (อสย 53:2-3)

เมื่อปีลาตได้ยืนยันนั้นท่านจึงพาพระเยซูเจ้าออกมาแล้วนั่งบัลลังก์พิพากษา ณ ที่เรียกว่าลานปูศิลา ภาษาฮีบรูเรียกว่าลานปูศิลา ภาษาฮีบรูเรียกว่ากับบาธา ท่านพูดกับพวกยิวว่า *“นี่คือกษัตริย์ของท่านทั้งหลาย”* เขาทั้งหลายจึงว่า *“เอาเขาไปเสีย เอาเขาไปเสีย ตรึงเขาเสียที่กางเขน”* ...ในที่สุดปีลาตก็มอบพระองค์ให้เขาพาไปตรึงที่กางเขน (ยน 19:13-19)

ข้าพเจ้านึกเห็นภาพว่าองค์พระเยซูเจ้าถูกพันธนาการด้วยโซ่ตรวนรอรับการพิพากษาจากปีลาต พระองค์ยื่นฝ่ามืออย่างสงบ แต่ปีลาตกลับไม่มีความสงบพระคัมภีร์ได้กล่าวว่า เขาเดินเข้าเดินออกด้วยความว่าุ่นใจ เขาเดินออกมาที่บัลลังก์พิพากษาแล้วก็เดินกลับเข้าไปในจวน และก็เดินกลับมาใหม่อีก ข้าพเจ้าค่อย ๆ เข้าใจอัปทริยาของปีลาต และพอจะทราบว่ามิอะไรเกิดขึ้น ปีลาตพยายามปลดปล่อยองค์พระเยซูเจ้า แต่สิ่งที่ควรเป็นเพียงการตัดสินใจง่าย ๆ ก็กลับกลายเป็นการตัดสินที่ยากลำบากสำหรับผู้ว่าราชการชาวโรมัน เขาเป็นนักการเมือง และพยายามที่จะเอาใจทุกฝ่าย ในขณะเดียวกันเขาก็ต้องการเป็นคนจิตใจยุติธรรมเพื่อว่ามโนธรรมจะได้ไม่คำหนิติเตียนเขา แต่ขณะเดียวกันเขาก็ต้องเอาใจประชาชนเพื่อว่าเขาจะได้เป็นที่นิยมยกย่อง และในขณะเดียวกันเขาก็ต้องเอาใจประชาชนเพื่อว่าเขาได้เป็นที่นิยมยกย่อง และในขณะเดียวกันเขาก็ต้องรักษาความสงบเพื่อเอาอกเอาใจผู้บังคับบัญชาของเราที่กรุงโรมงานของปีลาตเป็นงานที่ละเอียดอ่อนแต่เขาก็ทำด้วยความชำนาญ เขาพยายามที่จะแนะนำข้อเสนอต่าง ๆ เขาสั่งให้

โอบยต้ององค์พระเยซูเจ้า แต่ก็ยังไม่เป็นการเพียงพอ ในที่สุดปีลาตก็ต้องยอมโอนอ่อนตามใจประชาชนเขาได้ รักษาความสงบแต่ในขณะเดียวกันเขาก็ฝ่าฝืนมโนธรรมของตนเอง นี่แสดงให้เห็นถึงกลวิธีทางการเมือง ข้าพเจ้ามองเห็นบุคคลสองบุคคลยื่นเผชิญหน้ากันบนลานปูศิลา องค์พระเยซูเจ้าภายใต้พันธนาการ โซ่ตรวนอันนำมาซึ่งเสรีภาพ ช่างเป็นสิ่งที่ง่ายคายหรือเข้าใจง่ายอะไรเช่นนั้น แต่เมื่อเราถูกผูกมัดด้วยพันธนาการของสังคม เราก็รู้สึกอิจฉาเสรีภาพขององค์พระเยซูเจ้าภายใต้โซ่ตรวน แต่ชีวิตแห่งเสรีภาพนั้น เปิดกว้างแก่เราอยู่เสมอ ปีลาตไม่เคยรู้เลยว่ามันเป็นสิ่งที่ย่างเหยียดเกินที่จะกล่าวดังนี้ **องค์พระเยซูเจ้าทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ พระองค์จะต้องไม่ตาย** ข้าแต่พระบิดาผู้ทรงพระทัยดี ขอได้โปรดสดับฟังคำวอนขอเสรีภาพของลูก ลูกทราบดีว่าพระองค์จะประทานเสรีภาพนี้เพราะลูกเป็นบุตรของพระองค์โปรดอย่าปล่อยให้ลูกละทิ้งเสรีภาพนี้ ไม่ว่าผู้อื่นจะคิดอย่างไรหรือสังคมจะเป็นอย่างไร หรือแม้ว่าจะไม่เป็นที่นิยมยกย่องก็โปรดช่วยให้ลูกกระทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ โปรดให้ลูกเข้าใจอย่างชัดเจนว่าการยอมรับที่จะตกเป็นทาสของบาปแทนการเลือกเสรีภาพเป็นสิ่งที่เลวร้ายไม่ว่าจะมีรางวัลใหญ่หลวงสักปานใด อามเมน

สถานที่สอง

องค์พระเยซูเจ้าทรงรับแบกกางเขน

โดยปรกติแล้วในการตรึงกางเขนนักโทษจะแบกไม้ที่เป็นส่วนขวางของกางเขนไปยังเนินประหารชีวิตเพื่อติดต่อกับกางเขนส่วนตั้ง และเขาก็จะแขวนเครื่องหมายบอกชื่อ และความผิดแขวนไว้รอบคอ นักโทษเพื่อประชาชนจะได้ทราบถึงเหตุผลในการประหารชีวิต ดังนั้นพวกเขาจึงนำไม้ที่เป็นส่วนขวางของกางเขนวางบนไหล่ขององค์พระเยซูเจ้าไม้ส่วนนี้หนักมากโดยเฉพาะไม้ส่วนนี้มีความยาวมากจึงทำให้

แบกไม่ค่อยสะดวกนัก ผู้แบกจะต้องวางน้ำหนักของไม้นี้ให้สมดุลบนไหล่ของเขา และในขณะที่องค์พระเยซูเจ้ามิได้อยู่ในสภาพที่จะกระทำเช่นนั้นได้ ท่านถูกบีบบังคับ และท่านถูกข่มใจ ถึงกระนั้นท่านก็ไม่ปริปาก เหมือนลูกแกะที่เป็นใบ้ อยู่หน้าผู้ตัดขนของมันฉันใด ท่านก็ไม่ปริปากของท่านเลยฉันนั้น ท่านถูกนำเอาไปด้วยการบีบบังคับ และการตัดสิน ผู้ใดคิดว่าท่านต้องการถูกตัดออกไปจากแดนคนเป็น (อสย 53:7-8) แล้วปีลาตก็มอบพระองค์ให้เขาพาไปตรึงที่กางเขน เขาจึงพาพระเยซูเจ้าไป และพระองค์ทรงแบกกางเขนของพระองค์ไปยังที่ซึ่งเรียกว่ากระโหลก

ศรีษะ ภาษาฮีบรูเรียกว่า กอลโกธา (ยน 19:16-17)

ข้าพเจ้าควรจะเรียนรู้ในการยอมรับแบกกางเขน กางเขนนี้จะมาในรูปแบบต่าง ๆ ของแต่ละคนก็แตกต่างกันไป แต่กางเขนนี้เป็นสิ่งที่สำคัญ ยากลำบาก เรียกร้อง และมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับบางคน แล้ว กางเขนหมายถึง พรสวรรค์หรือความสามารถในการรับใช้พระเป็นเจ้า และพระศาสนจักร แต่ก็ต้องเสียสละเวลา และกำลังงานมาก ดังนั้นบางคนจึงอาจจะเฉย และไม่พัฒนาตนเอง สำหรับบางคนกางเขนหมายถึงความสามารถฝ่ายกาย หรือจิตใจ ซึ่งไม่อาจจะมองข้ามได้ ในสถานการณ์เช่นนี้ เขาอาจจะเลือกแบกกางเขนหรือแสดงความท้อถอย บางครั้งกางเขนก็อยู่ในรูปแบบของชีวิตศีลธรรมที่เรียกร้องการดำเนินชีวิตเยี่ยงคริสตชน บางคนก็อาจจะหลีกเลี่ยงกางเขน ละเลยความรับผิดชอบ และคิดนอกห่างจากกลุ่มคริสตชนหรือดำเนินชีวิตแบบคนนอกศาสนา แต่ไม่มีใครที่จะดำเนินชีวิตโดยปราศจากกางเขนแบบใดแบบหนึ่งของชีวิตคริสตชน และวิถีทางการดำเนินชีวิตคริสตชนคือ วิถีทางเยี่ยงองค์พระเยซูเจ้าจึงยอมรับแบกกางเขนเถิด องค์พระเยซูเจ้าทรงให้กำลังใจเราเสมอ กางเขนมักจะดูเลวร้ายกว่าที่เป็นจริง แต่เราไม่ต้องแบกคนเดียว พระเป็นเจ้าสถิตอยู่กับเราเสมอ

ข้าแต่พระบิดาเจ้าลูกวอนขอความสว่าง และพลังกำลัง กางเขนวางอยู่ต่อหน้าลูก แต่ลูกมีความลังเลใจที่จะรับแบก ลูกรู้สึกว่ามีกางเขนที่เบา และนำเสนอใจว่ากางเขนของลูก บางครั้งลูกก็คิดอย่าง

เจียบ ๆ ว่ามีบางคนที่ไม่ต้องรับแบกกางเขนเลย แต่นี่คือกางเขนของคุณ คุณก็จะยอมรับกางเขนนี้ขึ้นมาแบก
ขอโปรดมอบพระกำลังแก่ลูก พระกำลังเดียวกันที่ช่วยองค์พระเยซูเจ้าให้แบกกางเขนของพระองค์ และลูก
จะแบกกางเขนของคุณ อาแมน

สถานที่สาม

องค์พระเยซูเจ้าทรงหกล้มครั้งที่หนึ่ง

พระคัมภีร์มิได้บันทึกถึงการหกล้มของพระเยซูเจ้า แต่เราก็เชื่อได้ว่าคงจะเป็นเช่นนั้น เนื่องจาก
วิถีทางที่ลำบาก กางเขนก็มีน้ำหนักมากพระองค์ก็อยู่ในสภาพที่อ่อนเปลี้ย และฝูงชนก็เบียดเสียดตามท้อง
ถนนสถานที่นั้นเป็นสถานที่แรกตามประเพณีเดิม อยู่บริเวณภายนอกจวนผู้ว่าราชการชาวโรมัน ทุกวันนี้
ท้องตลาดของกรุงเยรูซาเล็มก็ยังมีฝูงชนแออัดขุดมุนอยู่เสมอ บางทีการหกล้มครั้งแรกนี้ อาจเกิดจากการ
เบียดเสียดของผู้คนที่มาจับจ่ายซื้อของในตลาดมากกว่าการประหารชีวิต องค์พระเยซูเจ้าทรงหกล้ม
กางเขนหลุดจากไหล่ และตกทับพระองค์ พระองค์ทรงลุกขึ้นดึงกางเขนขึ้นและแบกต่อไป

แม้เขาล้ม เขาจะไม่ถูกเหยียดลงเหยียดยาว เพราะว่าพระหัตถ์ของพระเจ้าทรงพยุงเขาไว้ ข้าพเจ้า
เคยหนุ่ม และเดี๋ยวนี้แก่แล้ว แต่ข้าพเจ้ายังไม่เคยเห็นคนชอบธรรมถูกทอดทิ้ง (สดด. 37: 24-25)

ผู้ทรงสภาพของพระเป็นเจ้าแต่มิได้ทรงถือว่าการเท่าเทียมกับพระเจ้านั้นเป็นสิ่งที่ต้องยึดถือ แต่
ได้กลับทรงสละ และทรงรับสภาพทาส ทรงถือกำเนิดเป็นมนุษย์ และเมื่อทรงปรากฏพระองค์ในสภาพ
มนุษย์แล้ว พระองค์ก็ทรงถ่อมพระองค์ลง ยอมเชื่อฟังจนถึงความตาย กระทั่งความตายที่กางเขน (ฟป 2 :
6-8)

ข้าพเจ้าคิดว่า การหกล้มครั้งแรกขององค์พระเยซูเจ้าบังเกิดจากความเฉยเมยของฝูงชน ผู้คนเหล่านั้นมิได้เป็นคนเลว หรือตั้งใจที่จะทำร้ายพระองค์ แต่เขากำลังวุ่นอยู่กับชีวิตประจำวันของเขา และไม่สนใจว่ามีอะไรบังเกิดขึ้นกับพระองค์ ชีวิตของข้าพเจ้าก็เช่นเดียวกัน บางครั้งข้าพเจ้าก็ถูกผลักหรือกระแทกโดยผู้อื่น เพราะเขามีความสนใจในธุรกิจของเขามากกว่าสนใจข้าพเจ้า ในสถานการณ์เช่นนี้ ข้าพเจ้าจะพบคำตอบได้ในองค์พระเยซูเจ้า พระองค์ทรงลุกขึ้นยืนอย่างเงียบ ๆ และแบกกางเขนของพระองค์ต่อไป พระองค์ทรงมีความเข้าใจในชีวิตอย่างมาก และข้าพเจ้าต้องเรียนรู้จากพระองค์ ฝูงชนที่ผลักดันข้าพเจ้าต่างก็รับแบกกางเขนของตนเอง และข้าพเจ้าควรรู้ถึงความจริงข้อนี้ กางเขนบางชนิดอาจจะเห็นได้ง่ายกว่า แต่ทุกคนก็มีกางเขนของตนเอง เมื่อเรารู้สึกเฉยเมยต่อกางเขนของผู้อื่น เราก็จะกล่าวประณามหรือใช้คำพูดที่หยาบคายต่อผู้อื่น องค์พระเยซูเจ้าทรงทราบถึงสถานการณ์เป็นอย่างดี พระองค์ทรงลุกขึ้นอย่างเงียบ ๆ

ข้าแต่พระบิดาเจ้า โปรดให้ลูกเข้าใจในองค์พระเยซูเจ้า โปรดปกป้องลูกอย่าให้ลูกมองเห็นแต่ปัญหาของตนเองจนมองไม่เห็นปัญหาของผู้อื่น โปรดอย่าปล่อยให้ลูกดำเนินชีวิตโดยคำนึงถึงแต่ตนเอง และปฏิเสธการรับใช้ผู้อื่น ลูกต้องการที่จะทราบ และกรทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ ลูกขอแบกกางเขนของลูกโดยคำนึงถึงน้ำพระทัย และความรักของพระองค์มิใช่คำนึงถึงความสะดวกสบาย อาแมน

สถานที่สี่

องค์พระเยซูเจ้าทรงทอดพระเนตรเห็นพระมารดา

สถานที่นี้ระลึกถึงการพบปะระหว่างองค์พระเยซูเจ้า และพระมารดาบนเส้นทางสู่เขากัลวาลิโ อการเผชิญหน้านี้คงบังเกิดขึ้นแน่นอนเพราะพระวรสารได้บันทึกว่าพระนางอารีอาปรากฏตัว ณ สถานที่ประหารชีวิตพระนางคงอยู่ในกลุ่มของฝูงชน ซึ่งเฝ้าติดตามพระองค์ไปตามถนนในกรุงเยรูซาเล็ม พระเยซู

เจ้าคงจะทรงทอดพระเนตรเห็นพระมารดาครั้งแล้วครั้งเล่าตลอดเส้นทาง ความทุกข์ทรมานของพระนางคงจะเพิ่มมากขึ้น เมื่อพระนางเห็นพระบุตรของพระนาง และไม่สามารถที่จะเข้าช่วยเหลือได้ พระนางไม่สามารถจะรักษาชีวิตของบุตรที่เกิดจากครรภ์ของพระนางเอง ความทุกข์ทรมานขององค์พระเยซูเจ้าก็เพิ่มมากขึ้น เมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นพระมารดาในความทุกข์โศกเศร้าอย่างใหญ่หลวง พระนางช่างบริสุทธิ์ และระทมทุกข์อะไรเช่นนี้ พระนางมารีอาเป็นผู้มีส่วนร่วมในวิหิตทางมหาทุกข์ขององค์พระเยซูเจ้า

แล้วซิเมโอนอวยพรแก่เขา แล้วกล่าวแก่พระนางมารีพระมารดาว่า **“ดูก่อนท่านพระเป็นเจ้าทรงตั้งพระกุมารนี้ไว้เพื่อเป็นเหตุให้หลายคนในพวกอิสราเอลพินาศหรือได้รอด และจะเป็นหมายสำคัญซึ่งคนคัดค้าน ถึงหัวใจของท่านเองก็ยังคงถูกดาบแทงทะลุ เพื่อความคิดในใจของคนเป็นอันมาก จะได้ปรากฏแจ้ง”** (ลก 2 : 34-35)

เมื่อพระเยซูทอดพระเนตรเห็นพระมารดา และสาวกคนที่พระองค์ทรงรักทรงยืนอยู่ใกล้พระองค์ จึงตรัสกับพระมารดาว่า **“หญิงเอ๋ย จงดูบุตรของท่านเถิด”** แล้วพระองค์ตรัสกับสาวกคนนั้นว่า **“จงดูมารดาของท่านเถิด”** ตั้งแต่นั้นมาสาวกคนนั้นก็รับพระมารดาอยู่ในบ้านของตน (ยน 19:26-27)

ข้าพเจ้าคิดว่าช่วงระยะเวลาสั้นๆนี้จะนำสะพริงกล้วสำหรับองค์พระเยซูเจ้า พวกเขาจับกุมพระองค์ด้วยความรุนแรง พวกทหารก็โหดร้าย กับพระองค์ และเขาตัดสินพระองค์อย่างยุติธรรม พระองค์กระวนกระวายใจถึงการตรึงกางเขน และขณะนี้พระองค์เห็นว่า พระองค์ได้นำความทุกข์สาหัสใหญ่หลวงมาสู่สตรีผู้มีใจบริสุทธิ์ พระนางไม่สมควรที่จะได้รับความเจ็บปวด และพระนางคงจะไม่เข้าใจว่าทำไมเขาจึงปฏิบัติต่อพระบุตรของพระนางเช่นนั้น แต่พระนางคือพระมารดา และพระนางจะต้องอยู่ที่นั่นเพื่อมีส่วนร่วมในชะตากรรมขององค์พระบุตร ในชีวิตของข้าพเจ้าก็เช่นเดียวกัน ข้าพเจ้าก็เห็นผู้บริสุทธิ์หลายคนที่ต้องรับทนทุกข์เนื่องจากสิ่งที่ข้าพเจ้ากระทำตามหน้าที่ แต่ข้าพเจ้าจะต้องติดตามองค์พระเยซูเจ้า และเชื่อฟังพระวาจาของพระองค์อย่างซื่อสัตย์ ข้าพเจ้าจะต้องกระทำตามพระวาจาของพระบิดาเช่นองค์พระเยซู

เจ้า ข้าพเจ้าจะต้องวางใจว่าพระเป็นเจ้าจะทรงช่วยเหลือบุคคลที่ต้องรับทนต์อันเนื่องมาจากการติดตามองค์พระเยซูเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามีความเชื่อมั่นว่า ผู้ที่ไม่กระทำตามน้ำพระทัยของพระบิดาจึงจะประสบความทุกข์ยากยิ่งกว่านั้น สำหรับองค์พระเยซูเจ้า และข้าพเจ้า การหลีกเลี่ยงจากน้ำพระทัยพระบิดาเนื่องจากเห็นว่าผู้อื่นต้องทนทุกข์คือการกระทำความผิดดังเช่นปีลาตกล่าวคือหันหลังให้พระเป็นเจ้าเพื่อเอาอกเอาใจประชาชน

ข้าแต่พระบิดาเจ้า วิถีทางของพระองค์ยากลำบาก และสิ่งที่ก่อให้เกิดความลำบากแก่ลูกมากยิ่งขึ้นคือการที่ลูกเป็นผู้นำความทุกข์ให้แก่ผู้อื่น โปรดช่วยให้ลูกเห็นวิถีทางของพระองค์อย่างชัดเจน เพื่อลูกจะได้ติดตามอย่างซื่อสัตย์ โปรดให้ลูกเข้าใจว่าวิถีทางในการผ่อนคลายความยากลำบากคือการกระทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ การหลีกเลี่ยงโดยใช้วิธีอื่นก็จะเพียงแต่ก่อให้เกิดความทุกข์ยากมากยิ่งขึ้น อาแมน

สถานที่ห้า

ผู้ช่วยที่ไม่เต็มใจ

นักบุญมาร์โก นักบุญมัทธิว และนักบุญลูกาต่างบันทึกไว้ว่า ซีมอนได้ถูกบังคับให้ช่วยพระเยซูเจ้าแบกกางเขน นี่คงไม่ใช่วิธีปฏิบัติอย่างปรกติวิสัยแต่เนื่องจากพวกเขาเกรงว่าพระองค์จะสิ้นพระชนม์ก่อนการตรึงกางเขน เพราะพระองค์ต้องเผชิญการตัดสินอยู่ตลอดคืน ทรงถูกโบยตี และรับสวมมงกุฎหนาม พระคัมภีร์ได้บันทึกไว้ว่าพระองค์สิ้นพระชนม์ก่อนพวกโจรทั้งสอง แม้ปีลาตเองก็รู้สึกประหลาดใจ และได้ขอคำยืนยันว่าพระองค์ได้สิ้นพระชนม์จริง ๆ ดังนั้นเพื่อให้เพชรฆาตได้กระทำหน้าที่ของตน พวกเขา

จึงบังคับให้ซิมอนมาช่วยแบกกางเขนเพื่อจะนำองค์พระเยซูเจ้าไปสู่ที่ประหารชีวิต ตามกฎหมายโรมันการเกณฑ์ประชาชนให้ช่วยแบกกางเขนนั้นทำไม่ได้ แต่ทหารเหล่านี้อยู่ในกองทหารยึดครองจึงไม่สนใจที่จะปฏิบัติตามกฎเท่าใดนัก เขาปฏิบัติต่อผู้อยู่ภายใต้การยึดครองตามอำเภอใจ

พระองค์จึงตรัสแก่คนทั้งหลายว่า "ถ้าผู้ใดใคร่ตามเรามาให้ผู้นั้นเอาชนะตนเอง และรับกางเขนของตนแบกทุกวันและตามเรามา เพราะว่าผู้ใดใคร่จะเอาชีวิตรอด ผู้นั้นจะเสียชีวิต แต่ผู้ใดยอมเสียสละชีวิต เพราะเห็นแก่เรา ผู้นั้นจะได้ชีวิตรอด" (ลก 9 : 23-24)

เมื่อเขาพาพระองค์ออกไป เขาเกณฑ์ซิมอนชาวไซรีนที่มาจากบ้านนอก แล้วเอากางเขนวางบนเขาให้แบกตามพระเยซูเจ้าไป (ลก 23-26)

ข้าพเจ้านึกถึงภาพของตนเองเมื่อรำลึกถึงเหตุการณ์นี้ ชายผู้นำสงสารนี้คงจะกลับมาจากทุ่งนาและเห็นเหนื่อยจากการงาน เขาคงจะค่าโชคชะตาที่ให้เขามาอยู่ในสถานที่นั้นบ่อยครั้งที่เดียวที่ข้าพเจ้าพิจารณาถึงสาเหตุของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าข้าพเจ้าออกไปเร็วกว่านี้จะคิดเช่นเดียวกับข้าพเจ้า แต่วันหนึ่งในอนาคตซิมอนก็จะเรียกผู้คนรอบข้างมานั่งฟังเขา และเขาคงจะเล่าถึงเหตุการณ์ในวันที่เขาช่วยองค์พระเยซูเจ้าแบกกางเขน วันนี้เป็นวันที่สำคัญที่สุดในชีวิตของเขาเป็นวันนี้เองที่เรา รู้จักเรื่องราวของซิมอน ข้าพเจ้าเองก็นึกถึงวันเวลาเหล่านี้ในชีวิตของข้าพเจ้า บางครั้งทุกสิ่งดูเหมือนจะผิดพลาดไปหมดหรือ ข้าพเจ้านึกอยากจะเป็นคนอื่น หรือไปอยู่ที่อื่นในขณะนั้น แต่สักวันหนึ่งข้างหน้าวันนี้อาจจะเป็นวันที่สำคัญที่สุดของข้าพเจ้าก็ได้ วันที่ข้าพเจ้ามิได้เลือกอาจจะเป็นวันที่ข้าพเจ้าจะรำลึกถึงความชื่นชมยินดี ซิมอนได้เตือนใจข้าพเจ้าให้ทราบว่าไม่ว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะดูยุ่งยากสักเพียงใด เราเองก็ไม่ทราบว่าพระเป็นเจ้ามีแผนการณ์อย่างไร และกำลังทำอะไรในขณะนั้น

ข้าแต่พระบิดาเจ้าโปรดช่วยให้ลูกเห็นคุณค่าของเหตุการณ์ที่ผ่านไปทุกช่วงเวลา ขอให้ลูกแสวงหาน้ำพระทัยของพระองค์ และมีความหวังว่าพระองค์จะก่อให้เกิดสิ่งที่ดีจากเหตุการณ์ที่เลวร้ายที่สุด โปรดอย่าปล่อยให้ลูกมีความสงสัยแต่โปรดให้ลูกแสวงหาน้ำพระทัยของพระองค์จากเหตุการณ์ต่าง ๆ เสมอ เพราะลูกเชื่อว่าไม่ว่าในสถานการณ์เช่นใดที่เกิด โดยการกระทำของลูกเอง หรือจากแรงผลักดันนอกเหนือข้าพเจ้า พระองค์สถิตอยู่กับลูก ลูกวอนขอพระองค์ด้วยความมั่นใจว่า พระองค์จะทำให้สิ่งที่ดีบังเกิดขึ้นแก่ผู้ที่รักพระองค์ อาแมน

สถานที่หก

ภาพพจน์ที่แท้จริง

เหตุการณ์ต่อไปนี้มีได้มีบันทึกในพระคัมภีร์ แต่ในหมู่คริสตชนก็มีความเชื่อว่า สตรีผู้หนึ่งได้ก้าวมาหาองค์พระเยซูเจ้าขณะที่พระองค์กำลังเดินมุ่งสู่เขากัลลาลีโอ และนางได้เช็ดพระพักตร์พระองค์ด้วยผ้าคลุมของนาง องค์พระเยซูเจ้าทรงรู้สึกขอบพระทัยในความมีน้ำใจของนาง พระองค์จึงทรงให้รอยพระพักตร์ปรากฏบนผ้าคลุมของนาง รอยพระพักตร์นี้ประกอบด้วยทุกส่วนซึ่งปรากฏบนพระพักตร์พระองค์ สตรีผู้นี้เชื่อว่าเวโรนิกา ซึ่งแปลว่า ภาพพจน์ที่แท้จริง นางเวโรนิกาได้กลับไปยืนท่ามกลางฝูงชน นางรู้สึกประหลาดใจเมื่อก้มลงมองดูผ้าคลุมของนาง นางมีความรักต่อองค์พระเยซูเจ้า พระองค์ไม่เคยมองข้ามหรือละเลยความมีน้ำใจดีแม้จะเพียงเล็กน้อยสักเพียงใด ทุกสิ่งที่เรามอบแด่องค์พระเยซูเจ้าจะได้รับกลับคืนร้อยเท่าทวีคูณ

และบัดนี้ข้ากลายเป็นเพลงเย้ยของเธอ ข้าเป็นขี้ปากของเธอ เขาทั้งหลายสะอิดสะเอียนข้าและ
เหินห่างจากข้า เขาไม่รู้ว่าข้าจะถ่มน้ำลายลงเมื่อเขาเห็นข้า เพราะพระเจ้าทรงหย่อนสายธนูของข้า และให้
ข้าตกต่ำเขาทั้งหลายก็เหวี่ยงความยิ่งยงก็เสียดื้อหน้าข้า (โยบ 30 : 9-11)

เพราะว่าพระเจ้าผู้ได้ตรัสสั่งให้ความสว่างออกจากความมืด ได้ทรงส่องสว่างเข้ามาในจิตใจของเรา
เพื่อให้เรามีความสว่างแห่งความรู้ถึงพระสิริของพระเจ้าปรากฏในพระพักตร์ของพระคริสต์ เรามีของมีค่า
นี้อยู่ในภพขณะดิน เพื่อเห็นว่าฤทธิ์เดชอันเลิศนั้น เป็นของพระเจ้า ไม่ได้มาจากตัวเราเอง (2 ทิโมธี 4 : 6-7)

จากเหตุการณ์นี้เอง จิตรกรหลายท่านก็ได้ยกนางเวโรนิกาให้เป็นผู้อุปถัมภ์ แต่เรื่องราวของนาง
ประกอบด้วยบทเรียนที่สำคัญที่สุดสำหรับเรา เมื่อข้าพเจ้าไปเยือนสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ในประเทศต่าง ๆ
โดยเฉพาะสถานที่ได้รับอิทธิพลของยุคเรอเนซองส์ ข้าพเจ้าได้เห็นรูปปั้นหินอ่อนกระเบื้องดินเผา หรือ
กระจกสีแสดงเหตุการณ์ต่าง ๆ และรูปแกะสลักไม้ แต่ข้าพเจ้าก็นึกถึงนางเวโรนิกา นางเป็นเครื่องเตือนใจ
ข้าพเจ้าแม้ว่าศิลปะจะมีความงดงามสักเพียงใด แต่ก็ไม่มีศิลปกรรมชิ้นใดที่จะสะท้อนให้เห็นถึงองค์พระ
เยซูเจ้าได้อย่างสมบูรณ์ ภาพพจน์ที่แท้จริงของพระเยซูเจ้าเกิดจากหยาดเหงื่อ ผุ่น้ำตา พระโลหิต และ
ความเหน็ดเหนื่อยในการแบกกางเขนเพื่งกระทำตามน้ำพระทัยพระบิดาเจ้า บรรดาจิตรกรควรจะเรียนรู้
จากภาพพจน์ที่แท้จริงนี้ กล่าวคือผู้ที่สามารถสร้างภาพที่สวยงาม แม้แต่ภาพศักดิ์สิทธิ์หรือรูปปั้น
ศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ แต่ถ้าเขาไม่ได้ดำเนินชีวิตในองค์พระเยซูเจ้าชีวิตของเขาก็ล้มเหลว ศิลปะที่สูงค่าที่สุดใน
โลกนี้ ก็จะไม่สามารถช่วยได้เลยถ้าข้าพเจ้าไม่สามารถสร้างภาพพจน์ที่แท้จริงนี้ในชีวิตของข้าพเจ้า
ภาพพจน์ที่แท้จริงนี้คือแบบฉบับชีวิตสำหรับนักบุญมิใช่เป็นผลงานของจิตรกร มีแต่เพียงพระสิริมงคล
ของพระเป็นเจ้าเท่านั้นที่จะดำรงอยู่

ข้าแต่พระบิดาเจ้า โปรดช่วยให้ลูกเสริมสร้างพระสติมงคลในชีวิตของลูก โปรดให้ลูกดำเนินชีวิตของลูกตามวิถีทางขององค์พระเยซูเจ้าด้วยความซื่อสัตย์ และระมัดระวัง พระองค์มีพระประสงค์ในศิลปกรรมเช่นนี้ และลูกก็ขอถวายตามน้ำพระทัยของพระองค์ อาแมน

สถานที่เจ็ด

องค์พระเยซูเจ้าทรงหกล้มครั้งที่สอง

องค์พระเยซูเจ้าทรงหกล้มอีกครั้งหนึ่ง แต่ครั้งนี้ทรงหกล้มโดยปราศจากกางเขนเนื่องจากว่าซิมอนได้ช่วยพระองค์แบกกางเขน ความจริงแล้วการเดินทางจากป้อมของปีลาตเข้าสู่เขากัลวาลิโอมิได้เป็นเส้นทางที่ยากลำบากเท่าใดนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่เคยชินกับการเดินไปทุกหนทุกแห่ง แต่องค์พระเยซูเจ้าทรงดำเนินไปสู่การสิ้นพระชนม์อันน่าสยดสยอง พระองค์ทรงคำนึงถึงความทุกข์ยากของพระมารดา พระองค์ถูกชน และเบียดเสียดโดยฝูงชนที่กำลังวุ่นวายอยู่กับชีวิตประจำวัน ความจริงแล้วการตรึงกางเขนครั้งนี้มิใช่เป็นครั้งแรก หรือครั้งสุดท้ายในกรุงเยรูซาเล็ม

แน่ที่เดียวท่านได้แบกความเจ็บไข้ของเราทั้งหลาย และหอบความเจ็บปวดของเราไป กระนั้นเราทั้งหลายก็ยังถือว่าเราถูกดี คือพระเจ้าทรงโอบอ้อม และข่มใจ แต่ท่านถูกบาดเจ็บเพราะความทรยศของเราทั้งหลาย ท่านฟกช้ำเพราะบาปผิดของเรา การตีสอนอันทำให้เราทั้งหลายสมบูรณนั้นตกแต่ท่าน ที่ท่านต้องฟกช้ำนั้นก็เพื่อให้เราหายดี (อิสยาห์ 53 : 4-5)

ในการที่พระเจ้าทรงนำบุตรมากมายไปสู่ศักดิ์ศรีก็เป็นการเหมาะสมแล้ว ที่พระเจ้าผู้ซึ่งทุกสิ่งดำรงอยู่โดยพระองค์และเพื่อพระองค์จะทรงให้ผู้เบิกทางความรอดให้เขาเหล่านั้น พร้อมทั้งจะดำเนินงานนี้ โดยทรงให้รับความทรมาณ เพื่อว่าทั้งผู้ชำระคนทั้งหลายให้บริสุทธิ์ และคนเหล่านั้นผู้ได้รับการชำระก็มาจากแหล่งเดียวกัน เพราะเหตุฉะนั้นพระเยซูจึงไม่ทรงละอายที่จะทรงเรียกเขาเหล่านั้นว่าเป็นพี่น้องกัน (ฮบ 2 : 10-11)

ข้าพเจ้าเห็นว่าการหกล้มครั้งที่สองของพระเยซูเจ้าเป็นผลมาจากความไม่สนใจของฝูงชน แม้กระทั่งในปัจจุบันนี้ถ้าเราได้ร่วมเดินขบวนในพิธีทางศาสนา สถานการณ์เช่นเดียวกันนี้ก็ยังคงบังเกิดขึ้น ทุกวันนี้บรรดาผู้คนได้เห็นขบวนต่าง ๆ มากมาย เขาได้เห็นพิธีทางศาสนามากมายเหลือเกิน เหมือนดังผู้คนในสมัยก่อนได้เห็นการประหารชีวิตอย่างมากมาย ข้าพเจ้านึกว่าคุณคงมีหลายคนที่ยกขาขึ้น ๆ ข้าพเจ้าและข้าพเจ้ามิได้สนใจ และเอาใจใส่เขาเลย ข้าพเจ้ามีสิ่งอื่นที่จะต้องทำอีกหลายอย่าง และไม่มีเวลาที่จะถูกรบกวนจากสิ่งอื่น มีผู้คนมากมายเหลือเกิน และมีกางเขนมากมายเช่นเดียวกัน แต่มีผู้สนใจเพียงเล็กน้อย ข้าพเจ้ายังจำได้ว่าองค์พระเยซูเจ้าทรงกล่าวประณามพวกฟาริสี และพวกคำภีราจารย์ที่เขาได้แสดงท่าทีที่ไม่ถูกต้องต่อซัคเคออส และมักคาเลน ความจริงแล้วบุคคลต่าง ๆ เหล่านี้ก็ได้เป็นคนเลวไปเสียทั้งหมด เพียงแต่เขาไม่มีเวลาสำหรับคนที่ต้องตกทุกข์ได้ยาก ญาติมิตรของเขาเป็นพวกที่ทรงอำนาจ และมีความเข้มแข็ง แต่องค์พระเยซูเจ้าทรงเลือกที่จะอยู่ท่ามกลางผู้ที่หกล้ม และลุกขึ้นยืนอีกครั้งหนึ่ง ถ้าบรรดาผู้คนในฝูงชนได้ยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือองค์พระเยซูเจ้า เราก็คงจะได้ยินชื่อของเขาก่อนซีมอนหรือนางเวโรนิกา แต่ไม่มีผู้ใดสนใจ เขาคิดว่านี่ก็คงเป็นอาชญากรอีกคนหนึ่งที่ยกขาขึ้นลงในขณะที่เดินไปยังหลักประหาร และเราก็ไม่รู้จักแม้แต่ชื่อผู้ที่ติดตามเขาเลย ข้าพเจ้าคิดใคร่ครวญดูเห็นว่า คงจะมีอีกหลายคนซึ่งหกล้ม และไม่มีโอกาสลุกขึ้นเนื่องจากไม่มีผู้ใดยื่นมือช่วยเหลือหรือข้าพเจ้ามิได้ยื่นมือช่วยเหลือ

ข้าแต่พระบิดาเจ้าผู้ทรงสรรพานุภาพ โปรดส่งพระจิตของพระองค์มาดลบันดาลความทรงจำของลูก ลูกเคยหกล้ม และลูกตระหนักดีของความสำคัญที่มีผู้อื่นยื่นมือมาช่วยเหลือลูก แต่ทำไมลูกจึงได้

หลงลืมอย่างง่ายดาย เมื่อเห็นผู้อื่นหกล้ม เราอยู่ในบรรดาผู้ที่หกล้ม และลุกขึ้นใหม่อีกครั้ง และองค์พระเยซูเจ้าทรงอยู่กลางเรา อาแมน

สถานที่แปล

สตรีใจอารี

ในกรุงเยรูซาเล็มยังมีกลุ่มสตรีใจอารีผู้มีความสนใจในการประหารชีวิต ความสนใจของพวกนางมิได้เป็นในทางการเมืองเนื่องจากพวกนางมิได้ต่อต้านทหารโรมัน แต่เป็นความสนใจที่จะช่วยเหลือ พวกนางจะรวมกลุ่มพากันไปยังลานประหารชีวิตเพื่อช่วยเหลือนักโทษเท่าที่จะกระทำได้ พวกนางจะปลอบประโลมครอบครัวของนักโทษที่ต้องรับการประหารชีวิตอันน่าสยดสยอง พวกนางได้นำเหล้าองุ่นซึ่งผสมด้วยนมคั ยอมมอบให้พวกทหารเพื่อที่จะนำไปในห้องค์พระเยซูเจ้าคัม บรรดาสตรีใจอารีได้เตรียมเครื่องคัมนี้เพื่อให้นักโทษดับความกระหายน้ำ ความกระหายน้ำเป็นผลข้อแรกของการถูกตรึงกางเขน เครื่องคัมนี้ก็จะช่วยลดความเจ็บปวดให้น้อยลง หรือเร่งให้ผู้ถูกประหารชีวิตสิ้นใจเร็วขึ้น บรรดาสตรีเหล่านี้สนใจองค์พระเยซูเจ้าในฐานะนักโทษประหารมิใช่ของค์พระเยซูเจ้า ในฐานะพระอาจารย์หรือพระเมสซีอัส แต่องค์พระเยซูเจ้าก็ได้ทรงประทานรางวัลแก่พวกนาง พระองค์ได้ตรัสแก่พวกนางว่า

ปูชนียสถานสูงของเมืองอาเวน อันเป็นบาปของอิสราเอลจะต้องถูกทำลายต้นไม้ และพืชที่มีหนามงอคขึ้นบนแท่นบูชาของเขา เขาจะร้องบอกแก่ภูเขาว่าจงปกคลุมเราไว้ และร้องบอกเนินเขาว่าจงสัมผัสเรา
เถิด (ฮชย 10 : 8)

มีคนเป็นอันมากติดตามพระองค์ไป ทั้งพวกผู้หญิงที่รำไห่ และคร่ำครวญเพราะพระองค์ พระเยซู จึงทรงหันพระพักตร์มาทางเขตรัสว่า *ธิดาเยรูซาเล็มเอ๋ย อย่าร้องไห้สงสารเราเลย แต่จงร้องไห้สงสารตนเอง และสงสารลูกทั้งหลายของตเถิด ด้วยว่ากาลเวลาจะมาถึงที่เขาทั้งหลายจะว่าผู้หญิงเหล่านั้นที่เป็น หมั้นครรภ์ที่มีได้ปฏิสนธิ และห้วงนมที่มีได้เลี้ยงบุตรก็เป็นสุข คราวนั้นเขาจะเริ่มว่าแก่เขาทั้งหลายว่า จงพึงลงทับเรา และแก่นินเขาว่าจงคลุมเราไว้* (ลก 23 : 27-30)

สตรีใจอารีเหล่านี้มีความวิตกกังวลต่อสิ่งน่าสยดสยองที่บังเกิดขึ้นต่อองค์พระเยซูเจ้า แต่นี่เป็นครั้งแรกที่พวกนางได้พบว่าบุคคลผู้นี้เป็นห่วงใยความทุกข์ยากของนางมากกว่าความทุกข์ยากของตนเอง องค์พระเยซูเจ้าทรงเป็นแสงสว่างส่องโลก พระองค์ทรงมีความรู้ที่ชัดเช่นเดียวกับมนุษย์ บ่อยครั้งที่เดวิดที่รูปปรากฏภายนอกหลอกลวงข้าพเจ้า แต่สิ่งเหล่านี้มิได้บังเกิดขึ้นกับองค์พระเยซูเจ้า บรรดาพวกฟาริสีผู้ถือสังสารพวกคนตาบอด แต่องค์พระเยซูเจ้าทรงเห็นว่าพวกฟาริสีมีนัยน์ตาบอดยิ่งเสียกว่าบุคคลที่เขาสงสารเสียอีก เมื่อเกิดสงครามขึ้น ข้าพเจ้าผู้ถือสังสารบรรดาผู้บริสุทธิ์ที่ต้องตกเป็นเหยื่อของสงครามมากเสียยิ่งกว่าบุคคลที่มีจิตใจวิปริต และเป็นสาเหตุของสงคราม องค์พระเยซูเจ้าทรงเห็น และทรงทราบดีว่าความสงสารจะมีความเหมาะสมเมื่อใด ความทุกข์ยาก ฝ่ายกายของพระองค์จะสิ้นสุดลงในพระสิริมงคล จงร้องไห้สำหรับผู้เป็นสาเหตุของความทุกข์ยาก จงร้องไห้สำหรับคนบาป เมื่อองค์พระเยซูเจ้าทรงเห็นข้าพเจ้าเดินรูปสับสนภาพ พระองค์จะกล่าวว่า *อย่าสงสารเรา อย่าสูญเสียน้ำตาให้เราเลย ชีวิตของเจ้านั้นแหละที่เป็นสาเหตุของความทุกข์ยากนี้* องค์พระเยซูเจ้าทรงดำเนินสู่พระสิริมงคลซึ่งพระบิดาได้เตรียมไว้สำหรับพระองค์ ดังนั้น ถ้าข้าพเจ้าจะร้องไห้ ข้าพเจ้าก็จะร้องไห้ให้กับตนเอง ใให้กับการที่ข้าพเจ้าได้เป็นต้นเหตุแห่งความเจ็บปวดของผู้อื่น

ข้าแต่พระบิดาเจ้า โปรดช่วยให้ลูกเข้าใจในความทุกข์ยากที่บังเกิดขึ้นในโลกนี้ และการที่ลูกเป็นสาเหตุแห่งการทุกข์ยาก ขอให้ลูกเข้าใจ และสนองตอบต่อความทุกข์ยาก และต่อปัญหาของผู้อื่นมากกว่าความต้องการของตนเอง อย่าปล่อยให้ลูกกระทำเพียงแต่การรำไห่สงสาร แต่โปรดช่วยให้ลูกเป็นเครื่องมือ

แห่งความรักของพระองค์ โปรดรับตัวลูก และใช้ตัวลูกเพื่อแสดงความรักของพระองค์ต่อโลกนี้ด้วยเถิด
อาแมน

สถานที่เก็บ

องค์พระเยซูเจ้าทรงหกล้ม และลุกขึ้นเป็นครั้งที่สาม

พิธีกรรมเดินรูปสปีดภาคได้บันทึกไว้ว่าองค์พระเยซูเจ้าได้หกล้มเป็นครั้งที่สาม และเป็นครั้งสุดท้าย การหกล้มครั้งนี้เกิดขึ้นที่ลานประหาร เนื่องจากพระองค์ทรงเหน็ดเหนื่อยทั้งกาย และใจ ข้าพเจ้าคิดว่าพระองค์ทรงหกล้มมากกว่าสามครั้งเป็นแน่ แต่พิธีเดินรูปสปีดภาคได้บันทึกไว้เพียงสามครั้ง เหตุผลก็เพื่อเน้นการลุกขึ้นมาจากของพระองค์ องค์พระเยซูเจ้าทรงลุกขึ้นมาเพื่อเดินทางต่อไปถึงสามครั้งสามหน

ข้าพเจ้าก็ไม่ใช่คน ข้าพเจ้าไม่หันกลับ ข้าพเจ้าหันหลังให้แก่ผู้ที่โบยตีข้าพเจ้า และหันแก้มให้กับคนที่ถึงเราข้าพเจ้าออก ข้าพเจ้าไม่หนีหน้าจากความอายแก่การถ่มน้ำลายรด เพราะว่าพระเจ้าทรงช่วยข้าพเจ้า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่ขายหน้า (อสย 50 : 5-7)

บุตรทั้งหลายร่วมสายโลหิตฉันใด พระองค์ก็ทรงเป็นเช่นนั้นด้วย เพื่อโดยทางความตายนั้นเอง พระองค์จะได้ทรงทำลายผู้ที่มีอำนาจแห่งความตาย คือมารเสียได้ และจะได้ช่วยเหลือเขาเหล่านั้นให้พ้นจากการเป็นทาสชั่วชีวิตเพราะเหตุกลัวความตาย เพราะเหตุที่พระองค์ได้ทรงทรมานและถูกลองใจพระองค์จึงทรงสามารถช่วยผู้ที่ถูกลองใจได้ (อบ 2 : 14-15, 18)

เมื่อข้าพเจ้ารำลึกถึงการหกล้มขององค์พระเยซูเจ้า ข้าพเจ้าก็ควรคำนึงถึงตนเอง องค์พระเยซูเจ้าทรงเป็นสะพานระหว่างพระบิดาเจ้า และสังคมมนุษย์ พระองค์ทรงเป็นจุดที่เราพบพระเป็นเจ้า เมื่อองค์พระเยซูเจ้าทรงหกล้มไม่มีผู้ใดช่วยเหลือพระองค์ และการลุกขึ้นก็เป็นสิ่งยากลำบาก ข้าพเจ้าก็เห็นพระองค์ในฐานะที่เป็นมนุษย์อย่างแท้จริงแต่เมื่อพระองค์ทรงลุกขึ้น และเริ่มเดินหน้าต่อไปพร้อมด้วยจิตใจที่แน่วแน่ ข้าพเจ้าได้เห็นองค์พระเยซูเจ้าในฐานะที่ทรงเป็นพระเป็นเจ้า ดังนั้นนี่คือภาพพจน์ของคริสตชนที่แท้จริง ข้าพเจ้าเป็นเพียงมนุษย์จึงหกล้มครั้งแล้วครั้งเล่า ข้าพเจ้าหกล้มผิดพลาดบ่อยจนแทบไม่น่าเชื่อ การหกล้มของข้าพเจ้าเกิดจากการละเลยความอ่อนแอ และบาป แต่โดยอาศัยศีลล้างบาปองค์พระเยซูเจ้าผู้ซึ่งดำรงชีวิตอยู่ในข้าพเจ้าก็ช่วยให้ข้าพเจ้าลุกขึ้นใหม่ครั้งแล้วครั้งเล่า ดังนั้นในการหกล้มขององค์พระเยซูเจ้าคริสตชนแต่ละคนจึงรู้จักอำนาจของพระเป็นเจ้า เราเรียนรู้ได้โดยอาศัยการหกล้ม และการลุกขึ้นใหม่ อันเป็นวิถีชีวิตของมนุษย์ ข้าพเจ้าบรรลุถึงจุดมุ่งหมายมิใช่เป็นเพราะว่าข้าพเจ้ามิได้หกล้ม ดังนั้นพิธีกรรมเดินรูปสืบทอดภาพจึงเน้นถึงการหกล้มถึงสามครั้งสามหนก็เพื่อตัวข้าพเจ้าเอง สิ่งที่เราร้ายในชีวิตของข้าพเจ้ามิใช่อยู่ที่การหกล้ม แต่อยู่ที่การไม่ยอมลุกขึ้น และเริ่มเดินต่อไป ในศีลล้างบาปพระบิดาเจ้าได้ทรงสัญญาที่จะช่วยเหลือข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าหกล้ม เนื่องจากองค์พระเยซูเจ้าทราบดีว่า การหกล้มเป็นอย่างไร ดังนั้นนี่จึงเป็นวิถีชีวิตของข้าพเจ้า ซึ่งมาจากวิถีชีวิตของพระเยซูเจ้า กล่าวคือ การสิ้นพระชนม์การกลับคืนชีพ

ข้าแต่พระบิดาเจ้า ลูกทราบนาวอนขอมิให้ต้องหกล้ม แต่นี่เป็นเพียงส่วนของคำภาวนาเท่านั้น เพราะลูกทราบสถานะของตนเองดี ลูกวอนขอให้ได้รับพลังกำลังจากพระองค์เพื่อลูกจะได้ลุกขึ้นใหม่ ลูกมีความวางใจในความรัก และความหวังที่ได้มอบแก่ลูก ขอให้ลูกลุกขึ้นบ่อยเท่าที่ลูกหกล้มลูกวอนขอเพียงเท่านี้จากพระองค์ อาแมน

การเตรียมตัวเพื่อรับความตาย

สถานที่สืบนี้บันทึกถึงขั้นตอนการเตรียมเพื่อตรึงการงเขนโดยการเปลื้องเสื้อผ้าของนักโทษ การกระทำดังกล่าวอาจเป็นการระลึกถึงสิทธิของกองทหารที่สามารถจะปล้นสดมภ์หมู่บ้านภายใต้การยึดครอง แต่ ณ ที่นี้ พวกทหารมิได้ยึดครองหมู่บ้านหรือเมืองแต่พวกทหารยึดครององค์พระเยซูเจ้า พวกเขาได้ยึดสมบัติชิ้นสุดท้ายเพื่อเป็นค่าตอบแทนค่าจ้างของเขา แน่นอนที่เดียวองค์พระเยซูเจ้าก็มีทรงต้องการ พระญาติอีกต่อไป พระญาติก็ได้กลายเป็นสมบัติให้พวกเขาได้เล่นการพนัน พวกเขาได้เล่นการพนันมา เวลาโดยใช้พระญาติของพระองค์เป็นเบี้ยการพนัน สำหรับพวกทหารโรมันการเปลื้องผ้าเป็นเพียงขั้นตอนการตรึงการงเขน แต่สำหรับชาวยิวแล้วการเปลื้องเสื้อผ้าเป็นการดูถูกที่ร้ายแรงที่สุดเนื่องจากว่าชาวยิวมีความเคร่งครัดในเรื่องนี้มาก

เขาจ้องมอง และยิ้มเยาะข้าพระองค์

เสื้อผ้าของข้าพระองค์เขาแบ่งปันกัน

ส่วนเสื้อผ้าของข้าพระองค์เขาก็จับฉลากกัน

ข้าแต่พระเจ้าขอพระองค์อย่าทรงห่างไกลเลย

ข้าแต่พระองค์ผู้ทรงอุปถัมภ์ ขอทรงเร่งรีบมาช่วยข้าพระองค์ด้วยเถิด

ขอทรงช่วยกู้จิตวิญญาณข้าพระองค์ให้พ้นจากดาบ

ช่วยชีวิตข้าพระองค์จากฤทธิ์ของสุนัข (สดด. 22 : 18-21)

ครั้นพวกทหารตรึงพระเยซูไว้ที่กางเขนแล้ว เขาทิ้งหลายก็เอา

ฉลองพระองค์มาแบ่งเป็นสี่ส่วนให้ทหารคนละส่วน

เว้นแต่ฉลองพระองค์ชั้นใน ฉลองพระองค์ชั้นในไม่มีตะเข็บทอตั้งแต่

บนจรดล่าง เหตุฉะนั้นเขาจึงปรึกษากันว่า เราอย่าฉีกแบ่งกันเลย แต่ให้เราจับฉลากกันจะได้รู้ว่าใครจะได้ (ยอห์น 19 : 23-24)

พวกทหารเปลื้องพระภูษาจากองค์พระเยซูเจ้า และพระองค์ทรงประทับเปลือยเปล่าต่อหน้าทุกคน พระกายของพระองค์เคยเข้มแข็งกล้าแกร่งเนื่องจากพระองค์เป็นช่างไม้ในวัยฉกรรจ์ แต่บัดนี้พระกายของพระองค์ก็มิได้มีความงดงามอีกต่อไป พระกายนี้อ่อนแอจากการรับทรมาน และการอดนอน พระกายนี้ฟกช้ำ และเต็มไปด้วยพระโลหิต พระกายของพระองค์สิ้นเทาจากความเหน็ดเหนื่อย เมื่อยล้า และจากการรอคอยการตรึงกางเขนด้วยความดิ่งเขม็ง โลกของเราเป็นโลกที่แสดงออกถึงแต่ความสวยงามถึงแต่ความสมบูรณ์ แต่พระบิดาเจ้าได้เลือกที่จะแสดงให้เห็นถึงสภาพที่ไม่สมบูรณ์สภาพที่อ่อนแอ สภาพที่ได้รับการทำลายขององค์พระเยซูเจ้า องค์พระเยซูเจ้าของความครบครันของการเสด็จกลับคืนชีพ พระบิดาเจ้าทรงต้อนรับพวกอ่อนแอเพื่อทำให้เป็นคนเข้มแข็ง ทรงทำให้ผู้ที่ไม่สมบูรณ์ให้กลับมีความครบครัน ชีวิตของข้าพเจ้าก็เช่นเดียวกัน พระบิดาเจ้าทรงทราบถึงทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้า ถึงกระนั้นก็ดีพระองค์ทรงมีพระประสงค์จะให้ข้าพเจ้าเปิดเผยความอ่อนแอของข้าพเจ้าแก่พระองค์ พระองค์ไม่ต้องการให้ข้าพเจ้าโอ้อวดความเข้มแข็ง แต่พระองค์สามารถช่วยให้ข้าพเจ้ามีความ

เข้มแข็งเมื่อข้าพเจ้ามีความอ่อนแอ ในพิธีศีลอภิบาลข้าพเจ้าสารภาพสถานะบาปของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็จะพบว่า การรับอภิบาลได้ช่วยให้ชีวิตวิญญาณข้าพเจ้าครบครัน ในพิธีเจิมคนไข้ข้าพเจ้าก็เปิดเผยความอ่อนแอ และความทุกข์ทรมานของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็จะได้รับบำบัตร์รักษาทั้งร่างกาย และวิญญาณ พระบิดามีพระประสงค์ที่จะให้เปิดเผยสิ่งที่ไม่สมบูรณ์เพื่อพระองค์จะได้ทรงกระทำให้บรรลุลความครบครัน โดยมนุษย์เปิดเผยเฉพาะสิ่งที่สมบูรณ์ เนื่องจากว่า โลกนี้ไม่สามารถจะช่วยสิ่งที่ขาดความสมบูรณ์

ข้าแต่พระบิดาเจ้า โปรดช่วยให้ลูกมีความมั่นคงดั่งองค์พระบุตร

ขอให้การกลับคืนพระชนม์ชีพขององค์พระบุตรให้กำลังใจแก่ลูก

เพื่อลูกจะได้มีความกล้าที่จะเปิดเผยความอ่อนแอของตนเอง

โปรดบำบัตร์รักษาทุกทั้งร่างกาย และวิญญาณเพื่อชีวิตองค์พระเยซูเจ้าจะได้อยู่ในตัวลูก อาเมน

สถานที่ลับเฮ็ด

องค์พระเยซูเจ้าทรงถูกตรึงกางเขน

การตรึงกางเขนเป็นวิธีประหารชีวิตที่ทารุณโหดร้าย เราคงจะไม่ต้องอธิบายมากนักเนื่องจากวิธีประหารชีวิตดังกล่าวเป็นที่แพร่หลายในอาณาจักรโรมัน พระวรสารทั้งสี่บันทึกไว้ว่าองค์พระเยซูเจ้าทรงถูกตรึงกางเขนแต่ไม่ได้กล่าวถึงการตรึงกางเขนโดยละเอียด ดังนั้น ในแง่ของประวัติศาสตร์เราก็ไม่ทราบว่ามีอะไรเกิดขึ้น พวกเขาหารได้เอากางเขนจากซิโมนแล้ววางลงบนพื้น แล้วเขาให้องค์พระเยซูเจ้าเอนพระ

กายลงบนนั้นก่อนที่จะออกจากป้อมของปีลาตพวกเขาก็ได้เจาะรูสองรูที่ไม่กางแขนให้มีความกว้างเท่ากับ ช่วงแขนของพระเยซูเจ้า ดังนั้น เมื่อเขาตอกตะปูมันก็จะทิ้งแทงเนื้อของพระเยซูเจ้าอย่างง่ายดาย เมื่อตรึง มือทั้งสองข้างขององค์พระเยซูคริสต์เจ้าเรียบร้อยแล้วพวกเขาก็ยกพระองค์ขึ้นวางขวางไว้กับเสาบนเนิน ประหารชีวิต แล้วเขาก็ตอกตะปูที่พระบาทของพระองค์ให้ติดกับกางแขน แล้วดังนี้เองเขาก็ตรึงกางแขน องค์พระเยซูเจ้า

ข้าพระองค์ถูกเทออกเหมือนอย่างน้ำ

กระดูกทั้งเส้นของข้าพระองค์หลุดลุ่ยไป

จิตใจก็เหมือนขี้ผึ้ง ละลายภายในอกของข้าพระองค์

กำลังของข้าพระองค์เหือดแห้งไปเหมือนเศษหม้อดิน

และเส้นของข้าพระองค์ก็เกาะติดที่ขากรรไกร

พระองค์ทรงวางข้าพระองค์ไว้ในฝูงคลีมีจูราช

พระเจ้าข้า บรรดาสุนัขล้อมรอบข้าพระองค์ไว้

คนทำชั่วหมู่หนึ่งล้อมข้าพระองค์

เขาแทงมือแทงเท้าข้าพระองค์

ข้าพระองค์นับกระดูกของข้าพระองค์ได้เป็นชิ้น ๆ (สดด 22: 14-14)

มีอีกสองคนที่เป็นผู้ร้าย ซึ่งเขาได้พามาจะฆ่าเสียพร้อมกับพระองค์

เมื่อมาถึงตำบลหนึ่งซึ่งเรียกว่ากระโหลกศรียะ เขาจึงตรึงพระองค์ไว้ที่กางเขน ที่นั่น พร้อมกับผู้ร้ายสองคนนั้น ข้างขวาคนหนึ่ง ข้างซ้ายคนหนึ่ง (ลก 23 : 32-33)

กางเขนที่ปรากฏในชีวิตของทุก ๆ คน อาจจะเป็นอะไรก็ได้ อาทิเช่น ความอ่อนแอ ปัญหาต่าง ๆ ความรับผิดชอบหรือแม้แต่ความสามารถกางเขนนี้เรียกร่องจากเราโดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทของเราในกลุ่มคริสตชน กางเขนมีความสัมพันธ์เป็นพิเศษกับชีวิตประจำวันของคริสตชน ความสัมพันธ์พิเศษนี้ปรากฏในการเดินรูปสิบสี่ภาค ในภาคแรก พระองค์ทรงหลั่งและลุกขึ้นใหม่ เพื่อทรงดำเนินต่อไปสู่เขากัลวาลิโอ และพระองค์ก็ถูกตรึงกับกางเขนนั่น วิถีชีวิตของข้าพเจ้าก็เช่นเดียวกัน ข้าพเจ้าได้พบกางเขนของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ายอมรับแบกกางเขนนั่น ขบวนการนี้เกิดขึ้นเป็นประจำวัน ในชั่วชีวิตของข้าพเจ้า กางเขนนี้เป็นทั้งภาระและผลกำไรของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ายอมรับแบกกางเขนนั่น ขบวนการนี้เกิดขึ้นเป็นประจำวัน ในชั่วชีวิตของข้าพเจ้า กางเขนนี้เป็นทั้งภาระ และผลกำไรของข้าพเจ้า เส้นทางชีวิตนี้มีไว้จะเป็นเพียงวิถีทางที่ยากลำบากเท่านั้น แต่เป็นเส้นทางสู่พระสิริมงคล การตอกตะปูหมายถึงการมีความสัมพันธ์ร่วมกับกางเขน ข้าพเจ้าจึงเป็นกางเขนของตนเอง มิใช่ความสามารถหรือความอ่อนแอของข้าพเจ้า และเมื่อข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในกางเขนอย่างสมบูรณ์ข้าพเจ้าก็จะมีส่วนร่วมในพระสิริมงคล ถ้าปราศจากกางเขนก็จะไม่มีการกลับคืนชีพ

ข้าแต่พระบิดาเจ้า นำพระทัยและพระเมตตาของพระองค์สุดเหลือคณานับ โปรดทอดพระเนตรมายังข้ารับใช้ของพระองค์ และช่วยให้ลูกยอมรับกางเขนของตนเอง โปรดอย่าปล่อยให้ลูกละทิ้งกางเขนของตนเองเพื่อลูกจะได้ไม่หลีกหนีจากพระสิริมงคล ของพระองค์ อาแมน

สถานที่สิบสอง

ความเจ็บปวดของจุดจบ

ตามความเห็นของแพทย์ในยุคปัจจุบันความตายจากการตรึงกางเขนเป็นสิ่งที่น่าสะพรึงกลัว
อิริยาบถของการถูกตรึงกางเขนทำให้หายใจลำบากมาก ดังนั้น องค์พระเยซูเจ้าจึงทรงทรมานมากทีเดียว
ในการหายใจแต่ละครั้งผู้ถูกตรึงกางเขนต้องผ่อนน้ำหนักที่แขวนทั้งสองข้าง และวางน้ำหนักทั้งหมดลงบน
เท้าซึ่งถูกคอกตะปูติดกับกางเขน เมื่อข้าพเจ้าเข้าใจดีถึงลักษณะเช่นนี้ ข้าพเจ้าจึงเข้าใจดีว่าพระวาจาแต่ละ
คำมีความสำคัญมากต่อพระองค์ เนื่องจากการเปล่งเสียงนั้นกระทำได้ยาก ในที่สุดร่างกายก็ไม่มีกำลัง
พอที่จะยกน้ำหนักทั้งหมดขึ้น ปอดก็ไม่ได้รับอากาศหายใจ และองค์พระเยซูเจ้าก็ทรงสิ้นพระชนม์ ข้าพเจ้า
เห็นว่ามโศกกรรมสองประการในการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ ประการแรกคือ การที่องค์พระเยซูเจ้ามี
ความสามารถที่จะคิดและตรัสอย่างชัดเจน ประการที่สองคือ พระเมตตาของพระบิดาเจ้าที่ช่วยให้การ
สิ้นพระชนม์เป็นไปอย่างรวดเร็ว

พระเจ้าข้า พระองค์ทรงเป็นพระศิลา และเป็นป้อมปราการของข้าพระองค์

ขอทรงพาและนำข้าพระองค์ ด้วยเห็นแก่พระนามของพระองค์

ขอทรงปลดข้าพระองค์ออกจากข่ายที่ตักข้าพระองค์อยู่

เพราะพระองค์ทรงเป็นที่ลี้ภัยของข้าพระองค์

ข้าพระองค์มอบจิตวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์

ข้าแต่พระเจ้า พระเจ้าสัจย์จริง พระองค์ทรงไถ่ข้าพระองค์แล้ว (สดด 31 : 3-5)

เวลานั้นประมาณเวลาที่เที่ยง ก็บังเกิดมืดมัวทั่วแผ่นดินจนถึงบ่ายสามโมง

ดวงอาทิตย์ก็มืดไป ม่านในพระวิหารก็ขาดกลาง พระเยซูเจ้าทรงร้องเสียงดัง ตรัสว่า "พระบิดาเจ้าข้า ข้าพระองค์ฝากจิตวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์" ตรัสอย่างนั้นแล้วก็สิ้นพระชนม์ ฝ่ายนายร้อยเมื่อเห็นเหตุการณ์ซึ่งบังเกิดขึ้นนั้น จึงสรรเสริญพระเจ้าว่า "แท้จริง ท่านผู้นี้เป็นคนชอบธรรม" (ลก 23 : 44-47)

ข้าพเจ้านึกเห็นภาพพระกายขององค์พระเยซูเจ้าตรึงอยู่บนกางเขนอย่างสงบหลังจากที่ทรงสิ้นพระชนม์แล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกโล่งใจที่ความทุกข์ทรมานของพระองค์สิ้นสุดลง บรรดาปีศาจแห่งพระศาสนจักร ได้สอนว่ากางเขนนี้คือต้นไม้ทรงชีวิต ดังปรากฏในหนังสือปฐมกาล และหนังสือวิวรณ์ องค์พระเยซูเจ้าทรงสัญญาว่า ผู้ใดที่กินพระกายและดื่มพระโลหิตของพระองค์ก็จะไม่ตายแต่มีชีวิตนิรันดร ต้นไม้ที่รับพระกายขององค์พระเยซูเจ้า พระองค์จึงเป็นผลแห่งต้นไม้ทรงชีวิต นี่คือความหมายที่แท้จริงของกางเขนกล่าวคือต้นไม้ทรงชีวิตที่ประทานชีวิตนิรันดร และข้าพเจ้าก้าวไปสู่พระแท่นบูชาเพื่อรับศีลมหาสนิท ข้าพเจ้าก็รู้สึกยอมรับ และเข้าใจความคิดนี้ได้ยาก ปึงและเหล่าองุ่นนี้จะหมายถึงกายและโลหิตของพระองค์ได้อย่างไร ของสองสิ่งนี้จะนำชีวิตนิรันดรแก่ข้าพเจ้าได้อย่างไร ข้าพเจ้ามีความรู้สึกสงสัยในสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เสมอ และข้าพเจ้าคิดว่าผู้ที่ยืนแท่นเชิงกางเขนของพระเยซูเจ้าก็คงมีความคิดทำนองเดียวกันคำสอนขององค์พระเยซูเจ้าเกี่ยวกับชีวิต และความช่วยเหลือของพระบิดาเจ้าหมายความว่าอย่างไร เมื่อพระองค์เป็นเพียงพระศพแท่นเชิงกางเขนบรรดาอัครสาวกคงจะคิด และพูดคุยกันถึงเรื่องเหล่านี้ แต่ในวันอาทิตย์ปัสกาความสงสัยต่าง ๆ เหล่านี้ก็มลายหายไป และบรรดาอัครสาวกก็มีความชื่นชมยินดีในพระสิริมงคลขององค์พระเยซูเจ้า สักวันหนึ่งข้าพเจ้าเองก็จะมีส่วนร่วมในความชื่นชมยินดีกับ

องค์พระเยซูเจ้าตามที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้ความเชื่อเป็นสิ่งที่ยากลำบาก แต่ ณ แทบเชิงกางเขนความเชื่อก็มีได้เป็นสิ่งที่ง่ายดายเช่นเดียวกัน

ข้าแต่องค์พระเยซูเจ้า บัดนี้พระองค์ทรงได้รับการพักผ่อนนิรันดร์โปรดช่วยให้ความเชื่อ และความหวังของลูกมีความเข้มแข็ง ขอให้ลูกได้รับดั่งเช่นพระองค์ และเมื่อลูกได้มีส่วนร่วมในกางเขนแล้ว ก็ขอให้ลูกมีส่วนร่วมในพระสิริมงคลของพระองค์ อาแมน

สถานที่สิบสาม

การนำพระศพลงจากกางเขน

การตรึงกางเขนก็สิ้นสุดลงองค์พระเยซูเจ้าทรงสิ้นพระชนม์อย่างเป็นทางการ เขาจึงแทงสีกข้างพระองค์เพื่อพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงสิ้นพระชนม์จริง ๆ น้ำและพระโลหิตก็หลั่งไหลจากพระศพ ซึ่งเป็นเครื่องหมายว่าพระองค์ทรงสิ้นพระชนม์จริง ๆ พวกเขาเคลื่อนพระศพลงจากกางเขน ผู้ที่เคยมีประสบการณ์ในการเคลื่อนย้ายศพคงจะทราบดีว่านี่มิใช่เป็นการกระทำที่ง่ายเลย ก่อนอื่นเขาต้องถอนตะปูจากเท้า และจากฝ่ามือทั้งสองข้าง แล้วจึงเคลื่อนพระศพ หลังจากนั้นเขาจึงจัดพระศพซึ่งพกชำรุดให้อยู่ในสภาพปกติ แต่พระศพก็เริ่มแข็ง การจัดพระหัตถ์และส่วนต่าง ๆ จึงกระทำได้ลำบาก ตามทางการพระศพนี้ถือเป็นสมบัติของโยเซฟระหว่างที่ฝังอยู่ จนกระทั่งพระเยซูเจ้าจะทรงเรียกกร้องคืนในวันปัสกา

แต่ก็ยังเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะให้ท่านพกชำรุดด้วยความเจ็บใจ

เมื่อพระองค์ทรงกระทำวิญญาณของท่านเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป

ท่านจะเห็นพลังพันธู์ของท่าน ท่านจะยึดวันทั้งหลายของท่าน

น้ำพระทัยของพระเจ้าจะเจริญขึ้นในมือของท่าน

ท่านจะเป็นผลแห่งความทุกข์ลำบากแห่งวิญญาณจิตของท่าน และพอใจ

โดยความรู้ของท่านผู้ชอบธรรมคือผู้รับใช้ของเรา

จะกระทำให้คนเป็นอันมากนับได้ว่าเป็นคนชอบธรรม

และท่านจะแบกบรรดาความคิด และบาปของเขาทั้งหลาย (สดค 53:10-11) ครั้นถึงเวลาพลบค่ำ มี
เศรษฐีคนหนึ่งมาจากบ้านอารีมาเรียชื่อ โยเซฟเป็นศิษย์ของพระเยซู ได้เข้าไปหาปีลาตขอพระศพพระเยซูปี
ลาต จึงสั่งมอบให้แก่เขา (มธ 27:57-58)

สถานที่สิบสามนี้ก่อให้เกิดความสะเทือนใจมากที่สุดดังเช่นที่ปรากฏในรูปปั้นชื่อปีเอตา ซึ่งแสดง
ให้เห็นพระมารดาทรงอุ้มพระศพพระเยซู บรรดาผู้ที่เฝ้าติดตามพระเยซูเจ้า ณ แทบเชิงกางเขนคงจะรู้สึก
โล่งใจ สำหรับผู้ที่รักพระองค์ก็คงจะโมทนาพระคุณพระเป็นเจ้าที่ความทุกข์ทรมานได้สิ้นสุดลง ขณะที่
ข้าพเจ้ามองพระกายของพระเยซูเจ้า ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นว่าพระพักตร์ขององค์พระเยซูเจ้าทรงเต็มไปด้วย
ความสงบ และอ้อมแขนของพระองค์ก็กางออก อิริยาบถนี้ดูน่าทรมานเมื่ออยู่บนกางเขน แต่บัดนี้อ้อม
แขนนี้อยู่ในลักษณะพร้อมที่จะต้อนรับเรา พระกายขององค์พระเยซูเจ้าจึงได้สอนบทเรียนแก่ข้าพเจ้า พระ
กรที่กางออกต่อทุกคนแสดงถึงความเป็นที่นิยมชมชอบของพระเยซูเจ้าต่อทุกคน และสาเหตุนี้เองนำ
พระองค์มาสู่กางเขน ใบหน้าที่แสดงความสงบราบคาบก็แสดงถึงความเปิดเผยต่อทุก ๆ คน ความสงบสุข

นี่จะเห็นได้ในการที่พระองค์ทรงต้อนรับทุกคนห่วงใยทุกคน และมีความรักต่อทุกคน เราจะพบสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้ ณ เชิงกางเขน พระศพขององค์พระเยซูเจ้าสอนข้าพเจ้าว่ามีชีวิตของคริสตชนคือการยอมรับแบกกางเขน การแสดงความรักต่อเพื่อนมนุษย์ และการรับพระพรแห่งสันติสุข เมื่อข้าพเจ้าเงยหน้าขึ้นมององค์พระเยซูเจ้า ข้าพเจ้าก็พบว่าชีวิตการแบกกางเขนได้สิ้นสุดลงแต่ความรัก และสันติสุขยังคงอยู่

ข้าแต่องค์พระเยซูเจ้า ลูกได้พบกับความหวังแห่งชีวิตของลูกเมื่อลูกมองดูพระองค์ โปรดช่วยให้ลูกยอมรับแบกกางเขนของลูก โปรดให้แขนของลูกกางออกติดตรึงกับกางเขนเพื่อต้อนรับผู้อื่น ขอให้ความรักของลูกผสมผสานเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ เพื่อให้ลูกมีความครบครันและยินดีที่จะรับใช้ผู้อื่น จนกว่าลูกจะอยู่ในอ้อมพระหัตถ์พระองค์ชั่ววันรันดร์ ลูกทราบดีว่าเมื่อลูกกางแขนออกเช่นนี้พระพรแห่งสันติสุขก็จะอยู่กับตัวลูก และในวาระสุดท้าย เมื่อพระองค์เสด็จมาหาลูก ลูกก็ยังกางแขนต้อนรับ และสันติสุขก็ยังคงอยู่กับลูกตลอดไป อาแมน

สถานที่สิบสี่

การวางพระศพในอุโมงค์

เนื่องจากพระเยซูเจ้าทรงเป็นชวานาชาเรีช สุสานประจำครอบครัวจึงมีได้อยู่ในเขตกรุงเยรูซาเล็ม การพิพากษาประหารชีวิตองค์พระเยซูเจ้า เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วจนไม่มีเวลาที่จะเตรียมสถานที่ฝังพระศพ ประจวบกับวันรุ่งขึ้นเป็นวันฉลองศักดิ์สิทธิ์ การฝังพระศพจึงต้องเป็นไปอย่างรวดเร็ว เขานำพระศพไปยังอุโมงค์ฝังพระศพนี้สกัดลึกเข้าไปในหน้าผาดังเช่นอุโมงค์ฝังศพอื่น ๆ อุโมงค์ฝังพระศพนี้สกัดลึกเข้าไปในหน้าผาเขาใช้หินซึ่งสกัดเป็นรูปลวงล้อเปิดเปิดอุโมงค์ฝังพระศพ มีแต่คนฐานะร่ำรวยเท่านั้นที่มีอุโมงค์

ฝังศพเช่นนี้ อุโมงค์ประจำครอบครัวของโยเซฟ โดยปรกติแล้วอุโมงค์สามารถจะบรรจุได้ยี่สิบศพ องค์กรพระเยซูเจ้าจะเป็นผู้แรกที่ถูกฝังในอุโมงค์นี้

ท่านถูกนำเอาไปด้วยการบีบบังคับ และการตัดสิน

และเกี่ยวกับเชื้อสายของท่านผู้ใดเล่าคิดว่า

ท่านต้องถูกตัดออกไปจากแดนคนเป็น

ต้องถูกตีเพราะการทรยศของชนชาติเรา

และเขาจัดหลุมศพของท่านไว้กับคนอธรรม

ในความตายของท่านเขาจัดไว้กับเศรษฐี

แม้ว่าท่านมิได้กระทำการทารุณประการใดเลย

และไม่มีการหลอกลวงในปากของท่าน (อสย 53 : 8-9)

โยเซฟก็เชิญพระศพเอาผ้าป่านที่สะอาดพันหุ้มไว้

แล้วเชิญพระศพไปประดิษฐานไว้ที่อุโมงค์ใหม่ของตน

ซึ่งเขาได้สกัดไว้ในศิลา กลิ้งหินใหญ่ปิดปากอุโมงค์ไว้แล้วก็ไป (มธ. 28 : 59-60)

เมื่อข้าพเจ้ายืนอยู่ต่อหน้าอุโมงค์ฝังพระศพข้าพเจ้าเต็มเปี่ยมด้วยความชื่นชมยินดี เหตุการณ์ในวันอาทิตย์ป่าสกาทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างหมดความหมายไป ข้าพเจ้านึกเห็นภาพพระนางมารีอา โยเซฟ จอห์น และอัครสาวกอื่น ๆ ยืนอยู่ต่อหน้าอุโมงค์ ขณะที่เขากำลังกลิ้งก้อนหินปิดปากอุโมงค์ พวกเขาคงคิดว่าทุกสิ่งทุกอย่างจบสิ้นลง ดังเช่นสานุศิษย์สองคนที่หลบหนีจากกรุงเยรูซาเล็มมุ่งไปทางหมู่บ้านเอมมาอูส ได้กล่าวไว้ พวกเขาได้วางความหวังในองค์พระเยซูเจ้าอย่างมากมาย พระองค์ทรงกระทำการอัศจรรย์มากมาย ถ้าพระองค์ทรงมีพระชนม์อายุยืนยาวกว่านี้ การรักษาคณเจ็บป่วย และการอัศจรรย์ของพระองค์ก็คงจะป้องกันไม่ให้ช่วงเวลานี้เกิดขึ้น คำสั่งสอนของพระองค์เต็มไปด้วยอำนาจ พระองค์ได้แสดงความรักและความห่วงใยมากเหลือเกิน ถ้าพระองค์มีโอกาสนี้ให้ทุกคนรู้จักพระองค์มากกว่านี้ก็คงจะไม่ต้องฝังพระศพพระองค์ แต่ความจริงแล้วทุกสิ่งทุกอย่างบังเกิดขึ้นตามแผนการณ์ของพระบิดาเจ้า ข้าพเจ้ารู้ถึงความจริงข้อนี้ แต่พวกสานุศิษย์ไม่ทราบ ถึงกระนั้นก็ตีบางครั้งข้าพเจ้าก็เคยคิดว่า... ถ้าเพียงแต่ข้าพเจ้าก็จะทำโครงการต่าง ๆ เหล่านี้สำเร็จแต่สำหรับพระเป็นเจ้าไม่มีคำว่า «เพียงแต่ว่า» การฝังพระศพพระเยซูเจ้ามิได้เป็นจุดจบแต่เป็นเพียงเมล็ดพันธุ์แห่งการเริ่มต้น บรรดาอัครสาวกจะเข้าใจดีในวันอาทิตย์ป่าสกา และสำหรับข้าพเจ้าเองก็คิดเช่นเดียวกันว่ากิจการต่าง ๆ ของข้าพเจ้าคงเป็นไปในทางเดียวกัน

ข้าแต่องค์พระเยซูเจ้า โปรดช่วยให้ลูกดำเนินงานด้วยความเชื่อ

และความวางใจว่า สิ่งที่ลูกกำลังกระทำอยู่นี้ดำเนินไปสู่ความสมบูรณ์

โปรดปลดปล่อยลูก ให้พ้นจากความต้องการเห็นผลงานของลูก

อย่าปล่อยให้ลูกตกเป็นทาสของความสำเร็จส่วนตัว

ลูกต้องการกระทำทุกอย่างเพื่อพระองค์ และให้ทุกสิ่งทุกอย่างบังเกิดขึ้น

ตามพระประสงค์ของพระองค์ อาแมน

สถานที่ลับห้า

อุโมงค์ที่ว่างเปล่า

สถานสุดท้ายนี้รำลึกถึงอุโมงค์ที่ว่างเปล่า ไม่มีผู้ใดเห็นการกลับคืนพระชนม์ด้วยตนเอง บรรดาสตรีมาที่อุโมงค์ฝั่งพระศพหลังวันฉลองศักดิ์สิทธิ์ พวกนางต้องการที่จะชโลมพระศพด้วยเครื่องหอม แน่อนที่เดียวพวกนางคงจะเป็นหวังว่าจะเคลื่อนก้อนหินปิดปากอุโมงค์ได้อย่างไร ปกติก้อนหินนี้จะวางอยู่บนร่องซึ่งสามารถจะเคลื่อนปิดปากอุโมงค์ได้อย่างง่ายดาย แต่การเปิดอุโมงค์ออกจะต้องอาศัยคนแข็งแรงเพื่อเคลื่อนก้อนหินนั้น ทันใดนั้นพวกนางก็เห็นว่าอุโมงค์นั้นถูกเปิดอยู่แล้ว องค์พระเยซูเจ้าได้หายไป และเทวดาได้ประกาศว่าพระองค์ได้เสด็จกลับคืนชีพแล้ว

เราทั้งหลายจะขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และเขาจะมอบบุตรมนุษย์ไว้ กับพวกมหาปุโรหิต และพวกธรรมจารย์ และเขาเหล่านั้นจะปรับโทษท่านถึงตาย และเขาจะมอบท่านไว้กับคนต่างชาติให้เยาะเย้ยเมียดู และให้ตรึงไว้ที่กางเขน และวันที่สามท่านจึงจะกลับฟื้นขึ้นมาใหม่ (มธ. 20: 18-19)

เวลารุ่งเช้าวันต้นสัปดาห์พอดีดวงอาทิตย์ขึ้นเขาก็มาถึงอุโมงค์

และเขาพูดกันอยู่ว่า "ใครจะช่วยกลิ้งก้อนหินออกจากปากอุโมงค์"

เมื่อเขามองดูก็เห็นก้อนหินนั้นกลิ้งออกแล้ว เพราะเป็นก้อนหินโตมาก

ครั้งเขาเข้าไปในอุโมงค์แล้ว ได้เห็นหนุ่มคนหนึ่งนุ่งห่มผ้ายาวสีขาว

นั่งอยู่ข้างขวา ผู้หญิงนั้นก็ตกตะลึง ฝ่ายคนหนุ่มนั้นบอกเขาว่า “อย่าตกตะลึงเลย พวกเจ้าทั้งหลาย มาหาพระเยซูชาวนาซาเร็ธซึ่งต้องตรึงไว้ที่กางเขน พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว หาได้ประทับที่นี่ไม่ จงดูที่ ที่ใต้วางพระศพของพระองค์เถิด” (มก 16 : 2-6)

ในเบื้องต้นบรรดาอัครสาวกก็ไม่ยอมรับองค์พระเยซูเจ้าทรงกลับเป็นขึ้นมา แต่เมื่อพระองค์เริ่มปรากฏพระองค์เองแก่หลายบุคคล ดังนั้น พวกเขาก็มีอาจปฏิเสธการกลับคืนพระชนม์ได้ การกลับคืนพระชนม์ชีพเป็นสิ่งสูงเกินกว่าที่เขาจะคาดคิดแต่ความจริงข้อนี้ก็ปรากฏในวจา และกิจการขององค์พระเยซูเจ้า พระองค์ทรงประกาศอำนาจเหนือความอ่อนแอ ชัยชนะโดยการยินยอม และการเป็นผู้นำโดยการรับใช้ ปราศจากการกลับคืนชีพแล้วชีวิตขององค์พระเยซูเจ้าก็จะเหมือนคนไร้สติ โลกมนุษย์สอนว่าผู้แข็งแรงย่อมได้รับชัยชนะ การเป็นผู้นำคือการปกครอง และชัยชนะมาได้ด้วยการใช้ความรุนแรง แต่ ณ อุโมงค์อันว่างเปล่านี้โลกใหม่ก็ได้บังเกิดขึ้น บุคคลผู้มีใจอ่อนโยนจะได้รับแผ่นดินโลกเป็นมรดกบุคคลผู้มีใจกรูณาจะได้รับพระกรุณาตอบ บุคคลผู้ใดหิวกระหายความชอบธรรมก็จะอิมบริบูรณ์ เนื่องจากอำนาจของความตายได้ถูกทำลายลงความไฝ่ฝันและความหวังของข้าพเจ้าสามารถเป็นความจริง อัศจรรย์ต่าง ๆ ล้วนเป็นความจริง องค์พระเยซูเจ้าได้ปลดอาวุธของศัตรู ความตาย จะได้บังเกิดขึ้นอีกต่อไป อาวุธที่ทำให้ประหัตประหารผู้ชอบธรรมก็จะไร้อำนาจ และเมื่อเราพิจารณาจากประวัติศาสตร์เราก็จะเห็นว่าบรรดาคริสตชนทุกยุคทุกสมัยได้รู้ความจริงข้อนี้ และได้ดำรงชีวิตในองค์พระเยซูเจ้าเผชิญหน้ากับสิ่งต่าง ๆ เผชิญหน้ากับกษัตริย์ ซีซาร์มหาจักรพรรดิผู้นำที่ทรงอำนาจของโลกนี้ ความหมายของอุดมคติที่ว่างเปล่า นั้นชัดเจน องค์พระเยซูเจ้ามิได้สิ้นพระชนม์แต่ความตายต่างหากที่ได้พบกับจุดจบ

ข้าแต่องค์พระเยซูเจ้า โปรดให้ลูกเห็นคุณค่าแห่งพระพรที่ได้ทรงมอบแก่ลูก จะไม่มีอำนาจใดในสากลจักรวาลที่จะขวางกั้นมิให้ลูกดำเนินชีวิตเพื่อพระองค์ โปรดอย่าปล่อยให้อำนาจใดมาขวางเสรีภาพนี้ โปรดให้ลูกได้ใช้พระพรของพระองค์อย่างเบาใจ เพื่อลูกจะได้ดำเนินชีวิตในการนำข่าวดีสู่ผู้อื่น อาเมน

